

Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγράμματος Σπουδών και Θρησκευτική Εκπαίδευση (Κωνσταντίνος Νικολαΐδης, Εκπαιδευτικός)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη Δημοσίευση:<http://bitly.com/23Qfo2N>]

1.5. Αρχές και φυσιολογία του Διαθεματικού Ενιαίου Πλαισίου Προγράμματος Σπουδών (ΔΕΠΠΣ) και των Αναλυτικών Προγραμμάτων Σπουδών (ΑΠΣ)

Το Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγραμμάτων Σπουδών (ΔΕΠΠΣ) θεσμοθετήθηκε το 2003 (ΦΕΚ 303 και 304/13-3-2003) και ήρθε να συμπληρώσει το Ενιαίο Πλαίσιο Προγραμμάτων Σπουδών (ΕΠΠΣ) του 1999, το οποίο αντικατέστησε το Αναλυτικό Πρόγραμμα του 1985. Στην πράξη όμως αυτή η αντικατάσταση δεν επετεύχθη ποτέ, τουλάχιστον στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, αφού στα Δημοτικά σχολεία συνέχισαν να χρησιμοποιούνται σχολικά βιβλία της δεκαετίας του 1980. Η διαθεματικότητα στα νέα σχολικά βιβλία, υλοποιείται μέσα από αμιγώς διαθεματικά γνωστικά αντικείμενα του Προγράμματος Σπουδών. Το ΔΕΠΠΣ υιοθετεί την εννοιολογική διδασκαλία και μάθηση και την προωθεί μέσω τριών προσεγγίσεων. Την προωθεί μέσω της διδασκαλίας διακριτών γνωστικών αντικειμένων, της διεπιστημονικής διασύνδεσης μεταξύ τους και των θεματοκεντρικών εφαρμογών[58].

Έτσι, λοιπόν, με την εισαγωγή της διαθεματικής προσέγγισης της γνώσης, γίνεται προσπάθεια να αλλάξει η φιλοσοφία του εκπαιδευτικού συστήματος και να προσαρμοστεί η μαθησιακή διαδικασία στη διαρκώς μεταβαλλόμενη πραγματικότητα[59]. Σε ένα ΠΣ όπου δίνεται η δυνατότητα σε διδάσκοντα και σε διδασκόμενο να προσεγγίσουν από κοινού τη γνώση διεπιστημονικά και διαθεματικά, το μάθημα των Θρησκευτικών, με σαφή τον πολιτιστικό και γνωσιολογικό του χαρακτήρα, αναπλαισιώνεται με την διαθεματικότητα σε νέες βάσεις και αρχές, έτσι ώστε να μπορεί να διαλέγεται με ζητήματα και προτεραιότητες που θέτει ο ραγδαία μεταβαλλόμενος σύγχρονος κόσμος και πολιτισμός. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, η διαθεματική προσέγγιση της γνώσης «που αποσκοπεί στην καλλιέργεια ενός γνήσιου ανθρωπισμού - με τη διαμόρφωση αξιών, στάσεων, την υπέρβαση των προκαταλήψεων, των στερεοτύπων και των διακρίσεων, την αποδοχή των διαφορών, την επίλυση των αντιπαλοτήτων, την ανάλυση και τη συζήτηση μεγάλων σύγχρονων προβλημάτων - είναι δυνατό να

συνδέεται με τις αξίες και την υπαρξιακή στάση που προκύπτει από το φιλοκαλικό ήθος της ορθόδοξης παράδοσης»[60].

Προκειμένου να εξυπηρετηθούν τόσο ο διαπολιτισμικός όσο και ο διαθεματικός προσανατολισμός της σύγχρονης θρησκευτικής αγωγής, κρίνεται απαραίτητο να υλοποιηθούν ειδικά και καινοτόμα επιμορφωτικά προγράμματα διαπολιτισμικής και διαθρησκειακής αγωγής και για τους δασκάλους του Δημοτικού σχολείου, τα οποία θα αξιοποιήσουν ποικίλες παιδαγωγικές προϋποθέσεις και διδακτικές μεθόδους, συμβάλλοντας παράλληλα στην θεολογική και γενικότερη παιδαγωγική τους κατάρτιση[61]. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι με την εισαγωγή του ΔΕΠΠΣ στην ελληνική εκπαίδευση σηματοδοτήθηκε η στροφή του σχολείου προς τα βιώματα των μαθητών και στις απαιτήσεις της σύγχρονης κοινωνίας. Στο συγκεκριμένο πλαίσιο το ΔΕΠΠΣ δίνει τη δυνατότητα στον μαθητή να συγκροτήσει ένα ενιαίο σύνολο γνώσεων και δεξιοτήτων, μια ολιστική αντίληψη της γνώσης, η οποία θα του επιτρέπει να διαμορφώνει προσωπική άποψη για θέματα των επιστημών, τα οποία σχετίζονται μεταξύ τους, όπως επίσης και για προβλήματα της καθημερινότητας [62].

Είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα η αναφορά του Μητροπολίτη Μεσσηνίας Χρυσοστόμου προς τη Διαρκή Ιερά Σύνοδο για το μάθημα των Θρησκευτικών, στην οποία, μιλώντας για το περιεχόμενο των Αναλυτικών Προγραμμάτων, επισημαίνει ότι δεν μπορούμε να παραθεωρήσουμε τα σύγχρονα εκπαιδευτικά, διδακτικά και παιδαγωγικά επιστημονικά δεδομένα, κυρίως ως προς την μέθοδο. Στο πλαίσιο αυτών των δεδομένων οφείλουν να προσαρμόζονται και τα αναλυτικά προγράμματα, έτσι ώστε να είναι χρηστικά και συγχρόνως να συμβάλλουν αποδοτικότερα στους επιδιωκόμενους σκοπούς μιας ολοκληρωμένης παροχής παιδείας.

[Συνεχίζεται]

[58] Α. Κουλουμπαρίτση, «Εφαρμογή της Διαθεματικής προσέγγισης στα προγράμματα σπουδών στη διδασκαλία και στα σχολικά βιβλία », στο διαδικτυακό τόπο www.pischools.gr/lessons/.../depps_neapaideia.do (ημερομηνία ανάκτησης 16/9/2012).

[59] ΔΕΠΠΣ/ ΦΕΚ τ. Β΄ αρ. φύλλου 303/13-3-2003.

[60] Σ. Γιαγκάζογλου, «Η διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών στο Γυμνάσιο. Σκοποί, περιεχόμενο φυσιογνωμία, διαθεματική προσέγγιση», *Δελτίο Εκπαιδευτικού Προβληματισμού και Επικοινωνίας* 37/2006, (έκδοση της Σχολής Ι.Μ. Παναγιωτόπουλου), σσ. 34-37.

[61] Σ. Γιαγκάζογλου, «Η Θεολογία της Ετερότητας και το Θρησκευτικό Μάθημα στην Ελλάδα.

Διαπολιτισμικές δυνατότητες και προοπτικές», στο διαδικτυακό τόπο www.pri-schools.gr/lessons/religious/syn.../9giagazoglou.doc (ημερομηνία ανάκτησης: 7-10-12).

[62] *Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγράμματος Σπουδών*, ΦΕΚ 303 Τεύχ. Β' 13-03-2003 σ. 3737.